

1973

„Tiszta forrásból”: népművészeti bemutatók Sükösdön*

Igazi élményben volt részük vasárnap a népi díszítőművészet és a népdalok kedvelőinek Sükösdön. A reggeli órákban sűrűn hozták az autóbuszok a megye különböző részeiből a népdalkörök második megyei találkozójának résztvevőit.

Tíz óra után néhány perccel Szamosfalvi Imre, a Bács-Kiskun megyei Népművelési Tanácsadó vezetője üdvözölte a megjelent vendégeket, a közművelődési és zenei szakembereket, köztük Maróti Gyulát, a Kórusok Országos Tanácsának főtíkáráját. Ezután Pankovits Józsefné, a Hazafias Népfront megyei nőbizottságának vezetője megnyitotta a díszítőművész szakkörök hatodik megyei kiállítását, melyet a művelődési ház egyik klubtermében rendeztek. Hangsúlyozta, hogy a szakköri munka egyik legfőbb jelentősége a népi hagyományok ápolása, a mindennapok díszítőművészetének alkotó módon való alkalmazása. A kiállítást dr. Nagy Györgyné, a megyei díszítőművészeti szakbizottság vezetője mutatta be az érdeklődőknek.

Nagy tetszést arattak a sárközi, kalocsai, palóc, buzsáki, kalotaszegi, matyó és még sok vidék szebbnél szebb motívumainak felhasználásával készült szűrhimzések, párnák, terítők, kendők, festett tányérok, csészék, babaruhák. A huszonkét lelkesen – és főleg hozzáértően – dolgozószakkör bemutatója e hét végéig tekinthető meg.

Tizenegy órakor a sükösi filmszínház zsúfolásig megtelt nézőtere előtt Albert István, a községi tanács elnöke az azóta szinte fogalommá vált „Röpülj páva” televíziós vetélkedőre emlékezve nyitotta meg a népdalkörök második megyei találkozóját. Érdekes volt figyelemmel végighallgatni a kissé hosszúra nyúlt, közel négyórás műsort. A tizenegy együttes – Sükösd, Kecel, Kisszállás, Tiszakécske, Akasztó, Kiskunfélegyháza. Jászszentlászló, Öregcsertő, Bátmonostor, Nemesnádudvar és Nagybaracska dalosai, citerásai – meg is érdemelték a hallgatóság érdeklődését, tapsait. Érezhetően nagy lelkesedéssel, odaadással készültek a csoportok és vezetőik a találkozóra. A népdalkörök legtöbbször fiatal együttes, és máris magáénak tudhat néhány szép eredményt. Az énekesekben külön-külön és együttesen megtalálható lehetőségek azonban a további fejlődés ígérését jelentik. Szereplésük azt a reményt kelti, hogy az egység, másutt a túlszínezett előadásmód, vagy éppen a műsorválasztás hibáit ki tudják és ki akarják majd javítani.

* Petőfi Népe, 1973. 04. 10., 3 o.

A csoportos éneklést szépen egészítette ki a szólóénekesek ízes dalolása, a citeraszó pedig a hangszerek hangjával gazdagította a műsort. Itt említjük meg, hogy júliusban Balotaszálláson kerül sor Bács-Kiskun megye citerazenekarainak találkozójára.